

Ultimul element al puzzle-ului corporatisto-fascist al Uniunii Europene a fost în sfârșit dezvăluit săptămâna trecută odată cu prezentarea noului pact fiscal al zonei euro. Puterea judecătorească va lua loc la masa decidenților UE, cu puteri depline. Iar viitorul guvernantei UE, în cazul supraviețuirii sale, pare unul evident: un santaj politic arbitrat de ceea ce pe celalalt țărm al Atlanticului poartă numele de “ [Government by Judiciary](#) ”.

Curtea Europeană de Justiție va deveni cea mai importantă instituție din UE. Ea va nivela reglementările de pe întregul Continent, după modelul Curții Supreme a SUA. Și va deveni principalul instrument de santaj al politicienilor europeni și al corporațiilor, deja extrem de active la Bruxelles, unde au ocupat deja un întreg cartier, ce poate fi ușor denumit cartierul lobby-ului. Sau al capturării reglementatorilor.

[Principala modificare adusă de pactul de săptămâna trecută](#) , cea referitoare la obligativitatea unui deficit structural de 0,5% din PIB, are excepțiile sale. În plus, modul de calcul al deficitului structural este extrem de relativ, bazându-se pe rapoarte statistice și estimări ale componentelor “ciclice” și “structurale”. Pe baza aceluiași set de date pot fi construite deficite structurale diferite, în funcție de ce parte a baricadei te afli, a acuzatorilor sau a paratului. La fel de neîncurajător este faptul că și vechiul tratat cuprindea sancțiuni, care însă nu au fost aplicate niciodată.

Un motiv important pentru care nu s-a întâmplat acest lucru este că Germania a fost prima țară care a încălcat regula deficitului de 3%. După care a urmat Franța. Nici măcar în momentul în care Comisia Europeană a propus sancțiuni, acestea nu s-au aplicat, fiind respinse de Consiliul de Miniștri. Actualul acord aduce noutatea că sancțiunile să fie impuse de Curtea Europeană de Justiție, în urma sesizării ei nu numai de către Comisie, ci de către oricare stat semnatar.

La prima vedere, această prevedere este una mult mai dură. Dacă luăm însă în calcul logica acțiunii politice, care urmărește maximizarea preferințelor subiective ale politicienilor, reprezentanți ai statelor semnatare, atunci noua prevedere se va transforma într-un veritabil instrument de santaj între aceștia.

Pentru a obtine reglementari mai favorabile statului ai carei reprezentanti sunt, reglementari ce in plan personal se cuantifica in voturi sau finantari mai generoase ale campaniilor electorale, politicienii nu se vor feri sa santajeze reprezentantii altor state, mai subrede fiscal-bugetar, cu actiuni la Curtea Europeana de Justitie. Curte care, la randul ei, va trebui specializata in econometrie, pentru a putea discerne daca un stat a depasit sau nu plafonul de deficit structural de 0,5% din PIB.

O specializare a judecatorilor Curtii Europene de Justitie in econometrie, ii va face pe acestia principalii aliati ai planificatorilor centrali de la Bruxelles. Este numai o chestiune de timp pana cand ei vor putea sa decida nivelul veniturilor publice in PIB pentru statele europene, pe motiv ca solvabilitatea unui stat nu depinde de PIB-ul sau, ci de capacitatea sa de rambursare, adica de nivelul veniturilor publice in PIB. Ceea ce va conduce foarte probabil la uniformizarea fiscalitatii in UE. Orice concurenta fiscala va fi sugrumata de catre CJE, oarba precum ii sta bine justitiei. De asemenea, interesul public va capata un nou inteles in ochii judecatorilor CJE. Privit cu ochii unui (macro)econometrist, acesta va capata numele de "stabilitate", ceea ce va permite orice bailout, al sectorului financiar, al industriei auto, al companiilor farmaceutice sau celor care activeaza in constructii.{jcomments on}